

«IN MEMORIAM»
FRANCESC XAVIER PARÉS I SALTOR
(Ribes de Freser, 1940 - Barcelona, 2020)

per GABRIEL SEGUÍ I TROBAT

El 17 de febrer de 2020 morí a Barcelona el doctor Francesc Xavier Parés i Saltor, als 79 anys i després de 55 anys de prevere, membre de la Societat Catalana d'Estudis Litúrgics de l'Institut d'Estudis Catalans.

Nasqué a Ribes de Freser el 29 de desembre de 1940. Amb deu anys, entrà al seminari conciliar de la Seu d'Urgell, on cursà els estudis de filosofia i de teologia, que completà al seminari de Pamplona. Va ser ordenat prevere a l'església de la Sagrada Família de la Seu d'Urgell el 20 de desembre de 1964.

Fou rector de la parròquia d'Escaldes-Engordany al Principat d'Andorra (1990-1994), del seminari diocesà d'Urgell (1994-2003) i de la parròquia de Sant Ot de la Seu d'Urgell (2003-2017), endemés d'exercir molts altres càrrecs pastorals. Arreu deixà petjada de la condició de pastor amatent del seu ramat i de formador preocupat fraternalment pels seus deixebles. Per això, l'any 2016, l'Ajuntament de la Seu d'Urgell el nomenà fill adoptiu de la ciutat, i va ser un vertader referent en la formació dels preveres d'Urgell i d'altres bisbats catalans.

D'altra banda, l'any 1984, l'arquebisbe Joan Martí Alanís el nomenà canonge de la catedral de Santa Maria d'Urgell i l'any 1985, delegat diocesà de Pastoral Sacramental i Litúrgia. El 1995 va participar en el Concili Provincial Tarraconense com a rector del seminari i va ser nomenat degà del capítol de la catedral (2011-2020). Fou canonge cerimonier de la catedral i membre del Consell de Presbiteri, del Consell Pastoral Diocesà i del Col·legi de Consultors, així com de diversos patronats de fundacions, com ara la del Sant Hospital de

la Seu d'Urgell, el Taller Claror o la Fundació Arquebisbe Joan Martí Alanís. Durant els anys de professor a Barcelona i fins a la seva mort col·laborà a la parròquia barcelonina de Santa Agnès.

En l'àmbit acadèmic, era llicenciat en sagrada litúrgia per la Pontifícia Universitat de Sant Anselm de Roma, amb una tesina sobre la vetlla pasqual en la tradició catalanonarbonesa, i doctor en teologia litúrgica per la Facultat de Teologia de Catalunya, amb una tesi sobre l'ordinari d'Urgell de 1536. Va ser professor de litúrgia al seminari d'Urgell. Sobretot, però, des del 1996 fou professor i secretari del consell de direcció de l'Institut Superior de Litúrgia de Barcelona (AUSP), en el qual va dirigir nombroses tesis doctorals i tesines, endemés d'encarregat de les proves d'especialització.

De més a més, publicà treballs a diverses revistes especialitzades, com ara *Phase, Liturgia y Espiritualidad* o la *Revista Catalana de Teologia*.

El doctor Parés va impartir la lliçó inaugural del curs 2014-2015 de les facultats de Teologia i de Filosofia de Catalunya, «La reforma litúrgica del Concili Vaticà II a les diòcesis catalanes», un ric i complet panorama de l'aplicació de la constitució conciliar *Sacrosanctum Concilium* a les diòcesis amb seu a Catalunya.

També era membre del Centre de Pastoral Litúrgica, del consell de redacció de la revista *Phase* i de l'Asociación Española de Profesores de Liturgia.

BIBLIOGRAFIA LITÚRGICA DE FRANCESC X. PARÉS I SALTOR

La vetlla pasqual en els llibres litúrgics de la tradició d'Urgell. Roma: Pontificium Athenaeum Anselmianum, 1979.

«Rituals impresos a Catalunya». *Revista Catalana de Teologia*, vol. 21, núm. 2 (1996), p. 377-386.

L'ordinari d'Urgell de 1536. Barcelona: Facultat de Teologia de Catalunya; la Seu d'Urgell: Societat Cultural Urgelitana, 2002.

«La geografía de las arras en los rituales del matrimonio a propósito de su presencia en Cataluña». *Phase*, vol. XLIII, núm. 255 (2003), p. 265-272.

«*Ars celebrandi*. La mejor catequesis, una buena celebración». *Phase*, vol. XLVI, núm. 274 (2006), p. 411-418.

Las exequias cristianas. Barcelona: Centre de Pastoral Litúrgica, 2007.

«El fuego de Pentecostés». *Liturgia y Espiritualidad*, vol. 39, núm. 4 (2008), p. 201-207.

«A la tarde te examinarán del amor». *Liturgia y Espiritualidad*, vol. 40, núm. 12 (2009), p. 711-717.

«El P. Joaquín Solans (1836-1908). Un pedagogo de las ceremonias litúrgicas». *Phase*, vol. XLIX, núm. 290 (2009), p. 157-168.

«La Eucaristía, fuente de salud para los enfermos». *Liturgia y Espiritualidad*, vol. 40, núm. 5 (2009), p. 270-280.

«Actitudes espirituales del sacerdote». *Liturgia y Espiritualidad*, vol. 41, núm. 4 (2010), p. 212-216.

«Magisterio litúrgico del Arzobispo Joan Martí i Alanís (1928-2009), Obispo de Urgell». *Pastoral Litúrgica*, núm. 318-319 (2010), p. 427-434.

«La comissió interdiocesana de litúrgia (CIL)». *Quaderns de Pastoral*, núm. 222-223 (2011), p. 183-187.

«La dedicación de la Sagrada Familia». *Liturgia y Espiritualidad*, vol. 42, núm. 1 (2011), p. 5-16.

«Las beatificaciones: historia y rito». *Liturgia y Espiritualidad*, vol. 42, núm. 12 (2011), p. 638-644.

«Relevo en la dirección del Instituto Superior de Liturgia de Barcelona». *Phase*, vol. LI, núm. 301 (2011), p. 77-79.

«El sentido pascual de las exequias cristianas». *Phase*, vol. LIII, núm. 318 (2013), p. 587-605.

«La liturgia, cumbre y fuente de la evangelización». *Liturgia y Espiritualidad*, vol. 44, núm. 6-7 (2013), p. 376-381.

«La liturgia, cumbre y fuente de la evangelización». *Phase*, vol. LIII, núm. 316 (2013), p. 445-450.

La reforma litúrgica del Concilio Vaticà II en les diòcesis catalanes. Barcelona: Facultat de Teologia de Catalunya, 2014.

«“Carmina laudis”. Respuesta al Eterno en el tiempo». *Liturgia y Espiritualidad*, vol. 46, núm. 8-9 (2015), p. 519-526.

«Incineración del cadáver». *Liturgia y Espiritualidad*, vol. 46, núm. 11 (2015), p. 673-682.

«Hacia una “espiritualidad litúrgica”. El Instituto Superior de Liturgia de Barcelona celebra la festividad de San José María Tomasi». *Liturgia y Espiritualidad*, vol. 47, núm. 3 (2016), p. 187-190.

«In memoriam Pere Farnés Scherer (Barcelona 1925-2017)». *Revista Catalana de Teologia*, vol. 42, núm. 2 (2017), p. 617-624.

«El valor pastoral de las bendiciones». *Liturgia y Espiritualidad*, vol. 50, núm. 1 (2019), p. 7-18.

Los libros litúrgicos del Concilio Vaticano II. Apéndice: libros tridentinos de la actual forma extraordinaria. [En prensa]